

"İmanın güzelliği ve hakikatın güzelliği ve nurun hüsnü ve çiçeğin hüsnü..." Bu kadar ulvi ve harika manevi güzellikler dururken, insan nasıl oluyor da cismani güzelliğe saplanıyor? Bu konuyu biraz açar mısınız? Bir de ruhun cemali ne demektir?

Allah'a ait sonsuz ve sayısız güzellikler, ancak hakiki bir marifet ve tahkiki bir iman ile anlaşılıp zevk edilebilir. Gafil bir nazar ile bu incelikler görülmez ve zevkedilemez.

İnsanın nazarı madde illetine müptela olduğu için, böyle manevi güzellikleri tadıp tartamıyor. Tadıp tartmanın tek yolu, o maddi nazarı manevi ilaçlarla tedavi etmektir ki, bu manevi ilaçlar yukarıda da işaret ettiğimiz gibi sağlam bir iman ve keyfiyetli bir ibadettir.

Nasıl ki, burnu pis kokuya alışmış bir tabakhane (*derinin işlendiği fabrika*) çalışanı, esanslar çarşısındaki envai güzellikteki kokuları koklayıp hissedemiyorsa, aynı şekilde kalp ve akli madde içinde boğulmuş bir maddeperest de manevi güzellikleri idrak ve ihata etmesi kabil değildir.

Ruhun güzelliği, ibadet ve güzel ahlakla incelik latifleşmesi şeklindedir. Ruhun gıdası zikir, nuraniyet kazanması ise ancak ibadet ile mümkündür. Yani ruhun güzelliği ibadet ve güzel ahlak ile donanmasıdır.

İnsanın geniş mahiyetindeki bütün cihaz ve azalar ruh vesilesi ile işleyip çalışıyor; **iman ve ibadet ruha ruh olursa**, ruh da sair aza ve cihazlara nafi bir ruh olur. İşte ruhun güzelliği burada gizlidir.